

UZASADNIENIE

początek tekstu

[Przewodniczący 00:01:06.618]

... w tym zwrot kosztów zastępstwa procesowego. Sąd wygłosi teraz ustne uzasadnienie wyroku. Wnioskodawca G. Z. (1) reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w odwołaniu od decyzji strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z 22 czerwca 2015 roku wniósł o zmianę decyzji i przyznanie wnioskodawcy prawa do renty socjalnej na podstawie art. 4 ustawy z 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej oraz obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Dodatkowo wnioskodawca domagał się dopuszczenia dowodu z akt organu rentowego w tym z dokumentacji leczenia, z dokumentacji medycznej znajdującej się w Wojewódzkim (...) w O., z zeznań świadków: G. Z. (2), J. Z. oraz z opinii sądowej lekarza z zakresu psychiatrii celem ustalenia niezdolności do pracy i daty jej powstania. W uzasadnieniu odwołania podkreślono, że decyzja jest niesłuszna, oparta nie na... na niewłaściwym orzeczeniu komisji lekarskiej, bowiem mimo uznania całkowitej niezdolności do pracy organ rentowy przyjął, że niezdolność ta powstała od 18 października 2005 roku co jest niewłaściwe, bowiem stan choroby u wnioskodawcy, choroby psychicznej, rozpoczął się co najmniej od lutego 2004 roku gdy to wnioskodawca uczęszczał jeszcze do szkoły, bowiem był studentem (...) skreślonym z listy studentów 16 czerwca 2004 roku. Następnie wnioskodawca był leczony, przebywał w szpitalu gdzie, gdzie wykryto, gdzie ostatecznie rozpoznano schizofrenię paranoidalną. Strona pozwana domagała się oddalenia odwołania wskazując, że zaskarżona decyzja z 22 czerwca 2015 roku jest zgodna z art. 4 ustawy z 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej. Po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedłożonej dokumentacji ostatecznie komisja lekarska orzeczeniem z 15 czerwca 2015 roku stwierdziła, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 maja 2018 roku, ale całkowita niezdolność do pracy powstała 18 października 2005 roku i nie jest związana z naruszeniem sprawności organizmu i powstaniem w okresach uprawniającym, uprawniających do renty socjalnej. Sąd ustalił następujący stan faktyczny na podstawie akt rentowych, dokumentacji medycznej powołanej w opinii biegłych oraz zeznań świadków, to jest G. Z. (2) i J. Z., a także na podstawie dokumentacji z izby przyjęć z 17 października 2005 roku, z 30 lipca 2005 roku oraz karty informacyjnej leczenia, z kartoteki chorobowej prowadzonej przez lekarza W. K., z zapisów tam znajdujących się z roku 2004 roku. Wnioskodawca G. Z. (1) urodzony(...) (...) roku 18 lat ukończył (...) W okresie do czerwca 2003 roku wnioskodawca uczęszczał do szkoły średniej, ukończył technikum, technikum i zdał egzamin maturalny w maju 2003 roku. Poczynając od października 2003 roku wnioskodawca rozpoczął studia na Uniwersytecie (...) na Wydziale (...) w systemie zaocznym. Wobec niezdania żadnego z egzaminów z dniem 16 czerwca 2004 roku został skreślony z listy studentów. Fakt ten wynika z zaświadczenia Uniwersytetu (...) oraz z zeznań świadków wskazanych powyżej. W lutym 2004 roku wystąpił pierwszy przypadek agresywnego zachowania się wnioskodawcy wobec rodziców, których... w stosunku do których dopuścił się rękoczynów. Wtedy wnioskodawca został przyjęty na izbę przyjęć szpitala, został przyjęty też przez lekarza psychiatrę, psychiatrę, który rozpoznał zaburzenia psychiatryczne. Zaburzenia psychiatryczne w postaci agresywnych zachowań, mówienia do siebie, krzyków pojawiały się w roku 2004, 2005 i w 2007 oraz w późniejszych latach, kończyły się pobytem wnioskodawcy na izbie przyjęć bądź też pobytem w szpitalu psychiatrycznym. W czasie już klasy maturalnej w technikum wnioskodawca zaprzestał kontaktów z rówieśnikami, stał się zamknięty, skryty, przestał uczestniczyć w życiu codziennym, wszczynał awantury w czasie zabaw z rówieśnikami, doprowadził do rozbicia samochodu. Okoliczności te wynikają z zeznań świadków - rodziców wnioskodawcy - to jest G. Z. (2) i J. Z. przeprowadzonych... przeprowadzonych 20 sierpnia 2015 roku. Komisja lekarska w orzeczeniu z 15 czerwca 2015 roku stwierdziła, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy, a niezdolność ta nie jest związana ze schorzeniami powstałymi przed ukończeniem 18 roku życia lub przed ukończeniem 25 roku życia, w trakcie studiów. Według oceny komisji lekarskiej niezdolność powstała 18 października 2005 roku. Komisja rozpoznała u wnioskodawcy schizofrenię paranoidalną. Podobne rozpoznanie dokonał lekarz orzecznik ZUS - dowód taki, ten znajduje się w aktach komisji lekarskiej. Wnioskodawca w okresie od 2007 roku do 2015 roku przez okresy dwóch do sześciu

miesiące wykonywał różnego rodzaju zatrudnienia, między innymi, był pomocnikiem magazyniera, pomocnikiem w warsztacie samochodowym. Praca ta kończyła się zawsze porzuceniem przez niego zatrudnienia. Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty socjalnej. Aktualnie u wnioskodawcy rozpoznano schizofrenię paranoidalną ze znacznie wyrażonym... ze znacznie wyrażonymi cechami defektu. Wnioskodawca jest osobą całkowicie niezdolną do pracy poczynając od daty, od daty złożenia wniosku, a ta całkowita niezdolność do pracy jest związana z naruszeniem sprawności organizmu powstałym w trakcie nauki w szkole, to jest przed 16 czerwca 2004 roku, a dokładnie pierwsze naruszenie sprawności organizmu nastąpiło w lutym 2004 roku. Schizofrenia w początkowym swym rozwoju jest zwykle polimorficzna, to znaczy, zawiera w obrazie klinicznym wiele komponentów niespecyficznych. U wnioskodawcy ostateczne rozpoznanie schizofrenii nastąpiło w ro... w latach późniejszych, to znaczy, w roku 2005, ale proces schizofreniczny występował już od początku roku 2004 roku mówiłem 3 lutego 2004 roku lekarz dyżurny Izby Przyjęć sformułował pierwsze podejrzenie schizofrenii i wtedy wnioskodawcę skierowano do (...). W dniu następnym 4 lutego u wnioskodawcy lekarz ogólny rozpoznał nerwicę wegetatywną opisując objawy psychozy (dowód opinia biegłej psychiatry z dokumentacją leczenia, kartami informacyjnymi leczenia szpitalnego z roku 2013, roku 2005, kartami I. Przyjęć z lutego 2004 roku oraz 30 lipca 2005 roku, historia choroby z 2006 roku). W tym stanie rzeczy Sąd zważył co następuje. Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z dyspozycją art. 4 ust. 1 punkt 1 i ust. 2 punkt 2 ustawy z 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej Dziennik Ustaw numer 135, poz. 1268 ze zmianami renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia lub nauki w szkole do 25 roku życia. Renta socjalna jest stała lub okresowa, jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowo. Ustawodawca nie definiuje pojęcia całkowitej niezdolności do pracy odsyłając w tej mierze do ustawy z 17 grudnia 98 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw 2009, numer 153 poz. 1227 ze zmianami. Zgodnie z art. 12 ustęp 2 tej ustawy całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu. Z kolei jak wynika z art. 13 ust. 1 cytowanej ustawy przy ocenie stopnia przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia jej rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy poziom wykształcenia wiek i predyspozycje psychofizyczne. Przesłanka niezdolności do jakiegokolwiek pracy odnosi się do każdego zatrudnienia w innych warunkach niż specjalnie stworzone na stanowiskach pracy odpowiednio przystosowanej do stopnia i charakteru naruszenia sprawności organizmu. Wykonywanie pracy na stanowisku specjalnie dostosowanym do możliwości pracownika nie może być traktowane, jako uzyskanie nowych kwalifikacji i nie oznacza odzyskania zdolności do pracy. W sprawie bezspornym było, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy. Spór ograniczał się jedynie do ustalenia, czy stwierdzona całkowita niezdolność do pracy nastąpiła z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia lub przed ukończeniem nauki w szkole do 25 roku życia. Wnioskodawca 18 rok życia ukończył 20 czerwca 2001 roku, natomiast naukę w szkole wyższej zakończył 16 czerwca 2014 roku, bowiem z tą datą został skreślony z listy studentów. Dla uzyskania więc prawa do renty socjalnej, konieczne jest ustalenie, że bezsporna, całkowita niezdolność do pracy spowodowana chorobą psychiczną, schizofrenią paranoidalną jest związana ze schorzeniami z naruszeniem sprawności organizmu powstałych, więc w okresie do 16 czerwca 2004 roku. Do ustalenia tego rodzaju przesłanki konieczne były wiadomości specjalne z zakresu medycyny, dokładnie z zakresu psychiatrii. Sąd więc przeprowadził dowód z opinii lekarza psychiatry, przeprowadził też dowody z zeznań świadków, z bogatej dokumentacji medycznej, szczególnie z dokumentacji dotyczących pierwszych wizyt u lekarza, jakie nastąpiły w lutym 2004 roku. Jak wynika z opinii biegłej psychiatry wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy na okres do 30 czerwca 2019 roku, a ta całkowita niezdolność do pracy jest związana ze schorzeniami, które powstały w okresie nauki w szkole wyższej, czyli co najmniej od lutego 2004 roku, na co jasno wskazuje pierwsze rozpoznania dokonane na izbie przyjęć, gdzie lekarz przyjmujący wnioskodawcę w związku z awanturą domową, aktami agresji stwierdza podejrzenie schizofrenii, a lekarz leczący ogólny następnego dnia stwierdza objawy psychozy i rozpoznaje nerwicę wegetatywną. Tego rodzaju okoliczności jednoznacznie wskazują na to, iż schorzenie wnioskodawcy rozpoczęło się w okresie nauki na studiach, a w zasadzie jeszcze wcześniej, bo już w okresie zdawania matury, czyli w roku 2003 wnioskodawca przejawiał dziwne zachowania, o czym, na co wskazywali rodzice wnioskodawcy w jego zeznaniach. Wnioskodawca był wielokrotnie leczony szpitalnie, były

interwencje policji i strona pozwana- Komisja Lekarska błędnie ustaliła, iż niezdolność do pracy powstała w 2005 roku. W zasadzie nie nawiązała do przesłanki koniecznej do przyznania prawa do renty, bo nie ustalała czy schorzenia istniały już w okresie uczęszczania do szkoły, a jedynie, kiedy powstała niezdolność, co jest niewłaściwe, bowiem nie jest istotna data powstania niezdolności do pracy, tylko niezdolność ma być związana ze schorzeniami, które istnieją już w okresie wskazanym w ustawie, a które mogą jeszcze nie powodować niezdolności do pracy. Jak wskazała biegła powołując się na odpowiednie dokumentacje, badano wskazując na sposób rozwoju choroby psychiatrycznej schizofrenii niewątpliwie już w 2004 roku u wnioskodawcy wystąpiły zaburzenia poprzedzające już te pełnoobjawową chorobę psychiczną w postaci schizofrenii paranoidalnej. Opinia biegłej psychiatry nie była kwestionowana przez strony zarówno pełnomocnik ZUSu i pełnomocnik wnioskodawcy, tej opinii ostatecznie nie kwestionowali, w związku z tym Sąd dał wiarę opinii biegłej, jako oparte na specjalistycznych wiadomościach, badaniach bezpośrednich, dokumentacji medycznej opisanej w opinii, biegła ma wysoki poziom kwalifikacji, duże doświadczenie zawodowe, w związku z tym Sąd podziela wnioski zawarte w opinii. W takiej sytuacji wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki uprawniające go do przyznania prawa do renty od daty złożenia drugiego wniosku, bowiem pierwszy wniosek złożony rok wcześniej zakończony był decyzją odmowną. Ponieważ wnioskodawca wygrał spór, czyli przyznano mu prawo do renty, jest stroną wygrywającą, to przysługuje mu zwrot kosztów procesu, zgodnie z art. 98 par. 1, 99 i 108 par. 1 k.p.c. Sąd orzekł o takim zwrocie na podstawie par. 11 ust. 2 w związku z par. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów w postępowaniu sądowym, dokładnie na podstawie par. 12, przepraszam, nie 11 tylko 12. Ponieważ minimalna opłata wynosiła w momencie wniesienia odwołania, czyli w lipcu 2015 roku jeszcze 60 złotych, bo od 1 sierpnia wynosi 180 złotych, a pełnomocnik wnioskodawcy sporządził obszernie odwołanie, powołał się na dokumentację, przedłożył dokumentację, brał udział w dwóch rozprawach, w związku z tym Sąd uznał, że odpowiednim wynagrodzeniem będzie co najmniej stawka dwukrotna obowiązującego tego minimalnego wynagrodzenia w kwocie 60, czyli zasądził kwotę 120 złotych. Mając powyższe na uwadze Sąd na zasadzie wskazanych przepisów oraz art. 477 (14) par. 2 k.p.c. dokonał stosownej zmiany decyzji zaskarżonej i orzekł jak w wyroku. Wyrok jest oczywiście nieprawomocny, przysługuje od niego apelacja. Wobec braku stron, Sąd nie udziela dokładnych pouczeń. Na tym postępowanie zostało zakończone.

[K. części 00:23:26.088]